

Η αγάπη ως ουσία της Ασκητικής της Ορθοδοξίας (Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Σχοινάς)

/ [Πεμπτουσία](#)

Και λέει κανείς, γιατί άραγε σήμερα εμείς οι λιγότερο ασκητικοί χριστιανοί, μας πιάνει ένας τρόμος, όταν ακούμε για άσκηση; Και κάπως αισθανόμαστε άβολα. Γιατί μας έχει διαφύγει αδελφοί μου μια μεγάλη αλήθεια της πίστης μας.... Την συνοψίζει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος, σε τρεις λέξεις: «έρως έρωτι νικάται».

Ένας έρωτας λέει, νικιέται από έναν άλλο, μεγαλύτερο έρωτα...

Τι είναι εκείνο, που μας κρατάει δεμένους με τα πάθη μας; Τα έχουμε ερωτευτεί!

Τα έχουμε αγαπήσει, μέσα στην πτώση μας, μέσα στην εμπάθεια μας, τα έχουμε σφιχταγγαλιάσει. Είμαστε ερωτευμένοι με τα πάθη μας, με την γαστριμαργία μας, με την πορνεία μας, με την υπερηφάνια μας, τον εγωισμό, την κενοδοξία μας και όλα αυτά...

Και πως θα μπορέσουμε να θεραπευτούμε από αυτά; Μόνο με επιταγές νομικού τύπου; Δεν πρέπει να είσαι κοιλιόδουλος; Δεν πρέπει να είσαι γαστρίμαργος; Δεν πρέπει να είσαι πόρνος, δεν πρέπει να είσαι υπερήφανος;

Καλά είναι και αυτά, αλλά έχω την αίσθηση ότι δεν είναι ικανά, να γεμίσουν τον άνθρωπο από μια φιλότιμη διάθεση να πετάξει από επάνω του αυτά τα πάθη...

Έρχεται λοιπόν ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος και μας λέει, ότι για να πάψουμε να έχουμε αυτούς του έρωτες, τούς έρωτες για τα γήινα πάθη μας, χρειάζεται να έρθει μέσα στην καρδιά μας ένας μεγαλύτερος έρωτας!

Οπότε ξαφνικά η άσκησή μας, δεν γίνεται απλώς η αποφυγή κάποιων παθών. Ούτε καν θα λέγαμε η μίμηση κάποιων καλών πράξεων, κάποιων αρετών, αλλά η άσκησή μας πλέον αλλάζει περιεχόμενο, και δεν είναι τόσο »αυτονόητο» αυτό το περιεχόμενο της άσκησης.

Η άσκησή μας θα έλεγα, αρχίζει και μοιάζει με την προσπάθεια που κάνει κάποιος που έχει ερωτευτεί, να πλησιάσει, το πρόσωπο που ερωτεύτηκε...Ας φέρουμε αυτό το παράδειγμα, μην σκανδαλιζόμαστε. Κάποιος αγαπά μια κοπέλα έτσι; Και τι κάνει; Γυρίζει γύρω-γύρω από το σπίτι της, πηγαίνει και τις μιλάει, ευκαίρος-ακαίρος τις κάνει μια πολιορκία πιο ουσιαστική...

Αυτό ακριβώς γίνεται η άσκηση, όταν την κάνουμε από Αγάπη.

Από έρωτα και από φιλότιμο, για Τον Χριστό μας.

Η άσκηση πλέον αποκτά ένα δυναμικό χαρακτήρα, δεν είναι απλώς η αποχή από τα κακά, και το να κάνουμε τα καλά, αλλά είναι κάτι περισσότερο, είναι η προσπάθεια

της ψυχής μου να πολιορκήσει τον Χριστό, και να Τον βάλει μέσα της, να Τον ενθρονίσει στην καρδιά της.

Και αυτό είναι που αλλάζει πλέον και την διάθεση του ανθρώπου, φανταστείτε κάποιον να σας λέει: Να κάνεις εκείνο! Να κάνεις το άλλο! Να μην κάνεις εκείνο, να μην κάνεις το άλλο...

Αυθορμήτως δημιουργείται και μια αντίδραση, και πολλές φορές πας και κάνεις ακριβώς τα αντίθετα, από αυτά που σου λέει.

Έρχεται όμως ένα αγαπημένο πρόσωπο, και σου λέει: αν μ'αγαπάς, μην με στεναχωρείς, κάνε εκείνο σε παρακαλώ...

Και κατευθείαν αλλάζει η διάθεση σου, αυτή την αλήθεια μας λέει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος. Αυτή την αλήθεια μας λέει με άλλα λόγια ο ίδιος ο Κύριος μας... Ο Ιησούς Χριστός:

«Εάν αγαπάτέ με.. (λέει στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο) τας εντολάς τας εμάς τηρήσατε...»

Να λοιπόν, βάζει την αγάπη στο πρόσωπό Του να νικήσει, τις ψεύτικες αγάπες που μας οδηγούν μακριά από τον δρόμο των εντολών Του... Να πως πρέπει λοιπόν ο χριστιανός να ζει την άσκηση του, να ζει την πνευματική του προσπάθεια ως ένα αγώνισμα αγάπης. Ως ένα αγώνισμα ερωτικό!

Να γιατί, οι Ασκητές της Εκκλησίας μας δεν έχουν καμία ομοιότητα, με ανθρώπους ιδιόρυθμους, ανθρώπους «παράξενους».

Δεν έχουν αυτήν την παραξενιά οι Ασκητές της Ορθοδόξου Εκκλησίας!

Γιατί;

Γιατί είναι κατά βάση άνθρωποι αγάπης.

Είναι άνθρωποι εράσμιοι και ερωτικοί. Είναι άνθρωποι που αγαπούν, και από αυτή την πλειοδοσία της καρδιάς, στην αγάπη προς Τον Χριστό, αποδίδονται ολοένα και περισσότερο σε μεγαλύτερη προσπάθεια, σε μεγαλύτερη άσκηση, σε μεγαλύτερη πολιορκία Του Χριστού.

Ας πολιορκήσουμε και εμείς αδελφοί μου Τον Χριστό με τέτοιο φρόνημα.